

דף נב.

עין משפט א.

אה"ע סימן לז סעיף יט

יט כ. מי שיש לו חמשה בנים ועשו כולם את אביהם שליח לקדש להם, ואמר אבי הבנים למי שיש לו חמש בנות, אחת מכותיך מקודשת לאחד מבני, וקיבל האב הקידושין, כל אחת צריכה גט מכל האחים. מת אחד מהאחים כל אחת צריכה ארבעה גיטין וחליצה מאחד מהם.^ב

עין משפט ד.

אה"ע סימן לו סעיף ח

ח ה. אשה נעשית שליח לקבל קידושי חברתה^ל, אפי' אם היא עצמה תהיה צרתה. וי"א דאפי' שאמרה לה קבלי קידושין גם בשבילי ולא אמרה הן אלא שתקה, מהני.

דף נב:

עין משפט א.

אה"ע סימן כה סעיף ב

ב ד. גזל האשה, או חמסה או גנבה, וחזר וקידשה בו, אם לא קדם שידוכין ביניהם לאו כלום הוא. וה"ה אם אמרה הן אחרי שאמר לה הרי את מקודשת לי בזה, ומ"מ צריך לשלם גזילתה. אך אם כבר הגיע לידה, אינה נאמנת לומר שנתכוונה לשם קידושין^מ ואפי' אמרה הן, דשמו חכמים שלא ניחא לה להתקדש בגזל דידה.

כ. מברייתא דף נ"ב ע"א.

ל. משנה דף נ' ורא"ש שם, וי"א דאפי' שתקה הויא שלוחה בכך, מרש"י שם, ויראה כמובן דהבעל קידש שתיהן והיא שתקה או אמרה הן.

מ. כ"כ בח"מ. ואף בסתמא אני אומר שנתן לה לשם השבה ופירעון כ"כ בח"מ.

אה"ע סימן כה פעיף א

עין משפט ב.

א. המקדש בגזל, בגניבה ובחמס, אם נתייאשו הבעלים^ב ונודע שקנה אותו ביאוש, הרי זו מקודשת. ואם לאו אינה מקודשת.

הגה: ב. ^ב קידש בגזל או בגניבת עכו"ם^ע, הוי מקודשת, דאינו חייב להחזיר רק מדין קידוש ה'.

הגה: ג. ^ב קידשה בגזל ישראל שאחר יאוש בלבד, מקודשת מדרבנן.

אה"ע סימן כה פעיף יז

עין משפט ג.ד.

זו. הנכנס לבית חבירו ולקח כלי או דבר אחר וקידש אשה בחפץ זה, אפי' שבא אח"כ בעל הבית ואמר לו למה לא לקחת דבר יותר חשוב ויותר טוב^ז, אינה מקודשת. שרק מפני הבושה אמר לו כן בעל הבית.

אך אם קידשה בדבר שאין בעל הבית מקפיד כגון תמרה אחת, או פרי אחד, הוי^ק ספק מקודשת.

הגה: כז. אורח שישב אצל בעל הבית וקידש אשה במנה שלו^ר, מקודשת.

ג. קידושין נ', נ"א ונ"ב. ועיין בח"מ מה שהעיר. ונודע שקנה אותו ביאוש היינו די שנינו רשות לרשותה ובא ביחד עם הקידושין, כ"כ המ"מ בפ"ה מהלכות אישות כ"כ ח"מ ס"ק ב'.

ס. הח"מ תמה דגזל עכו"ם מדאורייתא אסור וכך קימ"ל בחו"מ סי' שנ"ט. ולמעשה לא הוו קידושין גמורים.

ע. ממהרי"ו.

פ. היינו גזל שלה, או של אחר והתנה עמה שלא יהיה לה השתמשות בו, פ"ת וח"מ. וה"ה אם היה שינוי מעשה עם יאוש מהני. עיין בח"מ ס"ק ה' ודף י"ג ע"א בקידושין. ומש"כ מקודשת היינו מדרבנן כ"כ הר"ן.

צ. ואם עדיין החפץ בעין ובידה וגילה דעתו דניחא לו בקידושין אלו, ויכולה היא להחזיר החפץ, יתכן דמקודשת למפרע. כ"כ בח"מ. אך קשה על דין זה שהרי ספק אם זה מתוך בושה וא"כ מדוע לא יהיו קידושי ספק וצ"ע. ועיין בקידושין י"ב ע"ב.

ק. שאולי בכל זאת מקפיד. כ"כ הב"ש ודלא כהפרישה ע"ש.

ר. מהגהות אלפסי.